

Perler

Dette bør du vite om perler

Alle fortjener å skinne litt...

Naturperler

Når det gjelder ekte perler, skiller vi mellom orientalske perler/naturperler og fersk-vannspesler. Disse perlene er dannet uten menneskelig bistand. Dette er den eneste forskjellen på naturperlen og kulturperlen. Vakre naturperler blir stadig sjeldnere.

Ferskvannspesler

er vakre og verdifulle, men de fleste er ufullkomne både i form og farge, og derved uten verdi. I Norge finnes ferskvannspesler i flodmuslingene i elvene våre. Mest kjent er Jærperlene, som finnes i stilleflytende elver på Jæren.

Biwa kulturperle.

Biwa kulturperlene er vel de mest kjente av perlene som produseres i ferskvannsmuslinger. Betegnelsen "Biwa" kommer fra Biwa-sjøen utenfor Tokyo hvor de startet å dyrke perlen. Ferskvannskulturperler dyrkes også andre steder, bl.a. i Kina. Biwa kulturperlen har ingen kjerne slik som de andre kulturperlene. Et vevstykke uten perlemorskjerne blir operert inn i muslingen. Perlene blir derfor ofte meget uregelmessige (barokke), men har en meget vakker glans.

Mabe kulturperle

Mabeblister eller Japan-perler er også navnet på disse kultur halvperlene med en perlemor underdel. Halvkuler av perlemor blir festet til innsiden av muslingskallet og blir der dekket av perlemor.

Kulturperler

De perlene vi kjenner best er kulturperlene. Disse har fått sitt navn på grunn av at de dyrkes - kultiveres - av mennesker. Det var japaneren Kokichi Mikimoto som i 1893 etter mange års forsøk endelig klarte å dyrke runde perler. Dette ble gjort og gjøres fremdeles - ved at en perlemorskule podes inn i muslingen som blir irritert og avsondrer perle-substans, som vokser i lag rundt perlemorskulen. Etter at perlemorskulen er podet inn i muslingen, senkes muslingen i havet i store kurver og pleies omhyggelig. Kvinnelige dykkere rengjør hver musling fra alger, tang og tare hver sjette uke, og det tar tre til seks år før en perle er ferdig! Jo lenger perlen ligger i muslingen, jo tykkere blir perlesub-stansen. Bare hver tiende perle er så fin at den kan anvendes til smykker.

Imiterte perler.

Perler kan imiteres på ulike måter. Imitasjonen blir laget med en syntetisk kjerne som blir dekket med en blanding bestående av fint knust glass, fiske-skjell, perlemor, «lim» og kjemikalier. Imiterte perler har liten verdi og er lett å skille fra de ekte og kulturperlene. Hvis man skulle være i tvil, kan man bare ta perlen og føre den over kanten av tennene. Hvis den er uekte, er den glatt, mens en naturperle eller en kulturperle er ru som sandpapir.

Allerede for 5000 år siden lærte man å verdsette perler i Persia, Peru, Mexico og Egypt. I det gamle Hellas trodde de at perler hadde magisk kraft, og at perler bragte eieren

LYKKE, ELSKOV og STYRKE.

Behandling av perler.

Perler er alltid like anvendelige og moderne og passer kvinner i alle aldre. Perler av god kvalitet kan brukes i generasjoner. Dette forutsetter at de behandles med forsiktighet. Omtredning av ditt halskjede bør skje minst en gang i året hvis det blir brukt ofte da perletråden lett blir slitt og skitten. Unngå derfor å få parfyme, spray eller kosmetikk på perlene. Man bør heller ikke dusje eller bade med perlene på. Sterke varmesvingninger som f.eks å legge solvarme perler på et kaldt bord kan få perlen til å slå sprekker.

Perler tåler vann, men de bør behandles varsomt. De kan vaskes forsiktig i lunkent såpevann, men husk ren såpe, og tørkes med en myk klut. Hvis svette får tære på perlen, kan det gå utover glansen og fargen kan forandres.

Perler bør ikke oppbevares i bomull da bomullen gjør at perlen tørker ut.

For lenge siden trodde man at perler var engletårer som hadde falt ned i havet.

Perlens glans har i århundrer vært symbol for skjønnhet og renhet. De gamle indere oppfattet perlens form som et symbol for gudenes fullkommenhet. Perlen har vært meget kostbar og ble lenge betraktet som statussymbol. Keiser Nero lot veggene i sin bærestol kle med perler, og rike romerinner bar perle-besatte sandaler og tre rader perler om halsen.

Hva er en perle?

Perle er en kalkdannelse som foregår i de fleste muslinger, og som består av det samme materiale som skallet. En ekte perle - naturperlen - oppstår ved at et sandkorn eller et fremmedlegeme kommer inn i en musling. Muslingen utskiller da en såkalt perlesubstans for å innkapsle irritasjonen. Det legges lag på lag av perlesubstans, og jo lenger tid dette pågår, jo større blir perlen. For at perlen skal få en brukbar størrelse, må den ligge lenge i muslingen. Naturperler av en viss størrelse er derfor meget sjeldne - og kostbare.

Allerede for 5000 år siden lærte man å verdsette perler i Persia, Peru, Mexico og Egypt. I det gamle Hellas trodde de at perler hadde magisk kraft, og at perler bragte eieren

LYKKE, ELSKOV og STYRKE.

